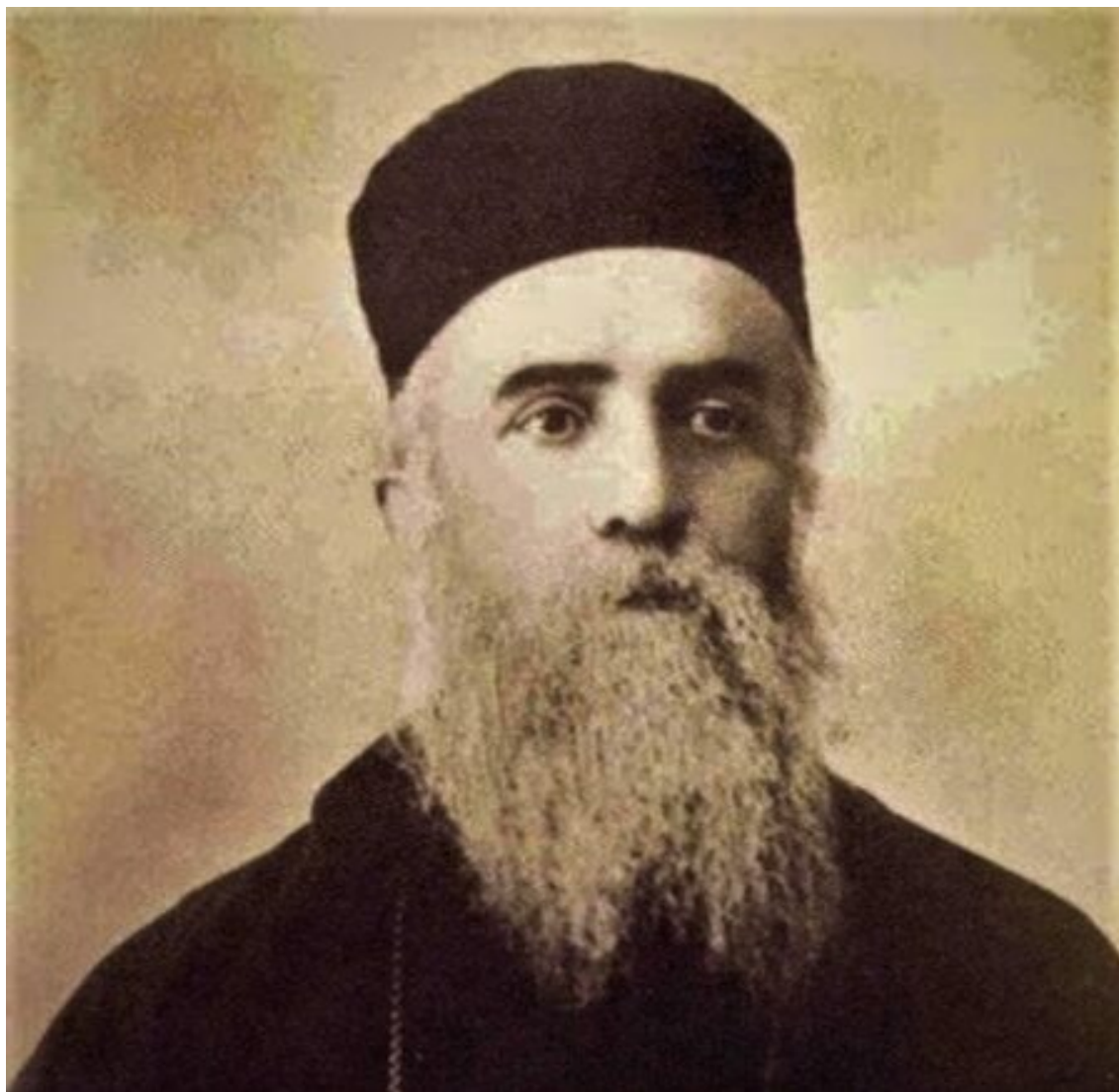

19 Σεπτεμβρίου 2021

Άγιος Νεκτάριος: Όταν η μικρή Μαρία άρπαξε ένα τούβλο για να ρίξει στον ανακριτή!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Άγιος Νεκτάριος (1846-1929).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Συνέντευξη του Μανώλη Μελινού με την Μαρία Στρογγυλού, ανιψιάς της Γερόντισσας Ξένης της τυφλής, της πρώτης Ηγουμένης της Μονής τους Αγίου Νεκταρίου η οποία επειδή ορφάνεψε σε ηλικία έξι χρονών από μητέρα έμεινε στο μοναστήρι μαζί με την θεία της. Η μικρή Μαρία Κούδα, όπως ήταν το πατρικό της όνομα, ήταν αυτόπτης μάρτυρας των γεγονότων της μετάβασης του ανακριτή στο Μοναστήρι για να ανακρίνει τον άγιο Νεκτάριο.

Μανώλης Μελινός: Θα 'θελα να φτάσετε στο σημείο που ήρθε ο Ανακριτής στο Μοναστήρι...

Μαρία Στρογγυλού: Α! Ήμουνα μπροστά! Ο Άγιος καθόταν έξω από της θείας μου την πόρτα. Εγώ καθάριζα τα σκαλάκια εκεί.

Ακούω και του λέει άγρια του Αγίου:

- Καλημέρα, γέρο!

Ο Άγιος σηκώνεται και του απαντά ήπια:

- Καλημέρα σας!

- Ανακριτής Αθηνών! Ήρθα να σ' ανακρίνω!

Τον πάει στο Ηγουμενείο. Απέναντι από το Ιερό. Από κάτω ήταν υπόγειο με σανίδια το πάτωμα.

Πήγα εγώ κι έστησα αυτί.

Ξέρετε τι του είπε;

- Γέρο, τα παιδιά που κάνεις πού τα θάβεις; Πού τα πετάς;

Ω! Βγαίνω εγώ έξω. Εκείνη την ώρα ερχόταν η θεία Ξένη προς τα πάνω.

Της λέω «έτσι κι έτσι» είπε αυτός του Σεβασμιωτάτου. «Πάρτε τη, πάρτε τη από κάτω στην κουζίνα» φωνάζει η θεία στις καλόγριες.

Με πήραν.

Αλλά το ωραίο είναι πως, όταν φεύγανε ο Ανακριτής κι οι άλλοι, παίρνω ένα τούβλο να τους το πετάξω!

Ο Άγιος μου πιάνει το χέρι. Αλλιώς θα 'χα σκοτώσει κανένα...

- Τι πας να κάνεις, παιδί μου; μου λέει. Εγώ τους έχω κιόλα συγχωρήσει!

Από το βιβλίο του Μανώλη Μελινού, «Μίλησα με τον άγιο Νεκτάριο, Συνεντεύξεις με 30+1 ανθρώπους που τον γνώρισαν», τόμος α', 13η έκδοση.

<https://bit.ly/3EvCONJ>